ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΕΙΝΑΙ μία συνηθισμένη ἱστορία, ὅπως τόσαι ἄλλαι παρόμοιαι τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ καταντοῦν νὰ μεταβάλλουν τὸν γάμον εἰς εὐτελῆ συναλλαγὴν καὶ οἰκονομικὸν παζάρευμα ἀφιλωτέρας μορφῆς. Τὴν ἀναφέρει ὁ χρονικογράφος τῆς «Θεσσαλίας» τοῦ Βόλου.

Ἕνας ἄγαμος Βολιώτης ἐνοικίασε δωμάτιον ἐπιπλωμένον εἰς καλὴν οἰκογένειαν τοῦ Βόλου πρὸ διετίας. Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀξιολόγους ἀνθρώπους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὀλιγώτερον ἀξιόλογος δὲν ἦτο ἡ κόρη τῆς οἰκογενείας, νέα πολιτισμένη καὶ μὲ ἀρίστην ἐμφάνισιν. Καὶ ὅπως συμβαίνει πολὺ συχνὰ μεταξὺ ἀγάμων ποὺ ἐγκαθίστανται εἰς οἰκογενείας, ὡς ἐνοικιασταὶ ἐπιπλωμένου δωματίου, ἀνεπτύχθη αἴσθημα ἐρωτικὸν μεταξὺ τῆς κόρης τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, αἴσθημα ποὺ τελικῶς ἐπιστοποιήθη διὰ τῆς ἀναγνελίας τῶν ἀρραβώνων τῶν δύο νέων. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μνηστὴρ κατήργησε τὴν καταβολὴν ἐνοικίου καὶ φυσικά, ὁ πατέρας τῆς νέας δὲν ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ τὴν καταβολήν.

□

ΕΦΘΑΣΑΝ, ὅμως, κάποτε καὶ αἱ παραμοναὶ τοῦ γάμου καὶ ὁ πατέρας τῆς κόρης, ἄνθρωπος τῶν τύπων, ἐκάλεσε τὸν γαμβρόν του νὰ κανονίσουν τὰ τῆς προικός, ποὺ, ὅπως ἔγραψα καὶ ἀνωτέρω, ἀποτελεῖ συζήτησιν ἀηδῆ καὶ ἐξευτελιστικὴν διότι μεταβάλλει τὴν κόρην εἰς ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας καὶ ὄχι ὡς στυλοβάτην μιᾶς νέας οἰκογενείας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ πατέρας τῆς κόρης εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν γαμβρόν του νὰ τοῦ καταβάλῃ ὡς προῖκα ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Ὅταν τοῦ ἐμετροῦσε τὴν προῖκα, τοῦ εἶπεν ὅτι θὰ τοῦ ἐκρατοῦσε τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ποὺ ὤφειλεν ἀπὸ τὰ ἐνοίκια ποὺ εἶχε παύσει νὰ καταβάλλῃ. Ὁ γαμβρὸς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν κατηγόρησε τὸν πενθερόν τουμὲ λέξεις ὄχι καὶ τόσον εὐπρεπεῖς.

—Εἶσθε, τοῦ εἶπε, μικροπρεπὴς καὶ συμφεροντολόγος.

Ἀλλὰ καὶ ὁ πενθερὸς δὲν τοῦ ἐχάρισε κάσταν.

—Βέβαια, τοῦ ἀπήντησεν, ἐγὼ εἶμαι μικροπρεπὴς καὶ συμφεροντολόγος, ἐνῷ ἐσὺ ἔδειξες μεγάλην ἀφιλοκέρδειαν. Μόλις ἀρραβωνιάστηκες τὴν κόρην μου, ἀπὸ αἴσθημα, ὄχι μόνον ἔπαψες νὰ πληρώνῃς νοίκι, ἀλλὰ καὶ ἔγινες σώγαμπρος, μόνιμος τρόφιμος τοῦ σπιτιοῦ μου.

Καὶ ὅπως τὸ φαντάζεται ὁ καθεὶς διὰ τὰς τρεῖς χιλιάδας αὐτὰς δραχμὰς παρ' ὀλίγον νὰ ναυαγήσῃ ὁ γάμος. Παρενέβησαν, ὅμως οἱ φίλοι καὶ τὰ πράγματα ἐσταχτοποιήθησαν.

□

ΔΙΕΡΩΤΑΤΑΙ, ὅμως, τί εἴδους τακτοποίησις ἠμπορεῖ νὰ εἶναι αὐτή; Φυσικὰ ὁ πατέρας θὰ ἔσβυσε ἐκὼν, ἄκων ἀπὸ τὴν ψυχήν του τὴν κακήν ἐντύπωσιν καὶ εὐχομαι νὰ μὴν μείνῃ μὲ τὴν πάροδοντοῦχρόνου οὐδὲ ἁπλοῦν ἴχνος. Παράταυτα. εἶναι πράγματα ποὺ κάνουν ἐντύπωσιν καὶ ἀφήνουν ναρκωμένα μερικὰ συναισθήματα, ποὺ ζωντανεύουν καὶ γίνονται ἐφιάλται μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν. Ἴσως νὰ μοῦ ποῦν ὅτι καὶ ὁ πατέρας τῆς νέας δὲν ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ τὰς τρεῖς χιλιάδας τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων. Ἴσως. Ἀλλά, πάντως, ἡ ἀπαίτησις τοῦ πατέρα νὰ κρατήσῃ τὸ ποσόν, ἦτο μία πρᾶξις προδίδουσα ἁπλῆν νοικοκυρωσύνην, ἐνῷ ἡ σπουδὴ τοῦ μόλις μνηστευθέντος τὴν νέαν νὰ παύσῃ καταβάλλων τὸ ἐνοίκιον, ἀποδείκνυε τὸ ὀλιγώτερον, ἄνθρωπον μὴ τηροῦντα τοὺς τυπους καὶ ὁπωσδήποτε ἄνθρωπον συμφεροντολόγον. Αὐτὴ γοῦλάχιστον εἶναι ἡ γνώμη μου.

□

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ποὺ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξακολουθοῦν ν' ἀποτελοῦν τὸ ἀγτικείμενον συζητήσεως εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον, διότι εἶναι ἡ ἠπρώτη φορὰ ποὺ γεννῶνται πεντάδυμα, ὄχι μονον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ γενικώτερον εἰς τὴν Εὐρώπην. Οἱ ἐπιστήμονες βεβαιώνουν, ὅτι μόνον ἕνας τοκετὸς πενταδύμων συναντᾶται ἐπὶ σαράντα ἑκατομμυρίων γεννήσεων. Ἀναφέρουνεὲς ἄλλου,ακόμη, ὅτι μία Ἀμεριανὶς ἐγέννησε τὸν πεμπτον αἰῶνα μας, πλέον πρόσφατοι δὲ εἶναι αἱ ἑξῆς: Τῶν πενταδύμων, ἐν πρώτοις, τοῦ Καναδᾶ εἰς τὰ 1934, ὅλων κοριτσιῶν, διὰ ν' ἀκολουθήσουν, ἡ γέννησις τῶν πενταδύμων τῆς Ἀργεντινῆς εἰς τὰ 1944, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τρία ἦσαν κορίτσια καὶ τὰ δύο ἀγόρια, τῶν πενταδύμων τῆς Βενεζουέλας εἰς τα 1953, ὅλων ἀγοριῶν, τῶν πενταδύμων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐξ ὧν τέσσαρα ἀγόρια καὶ ἕνα κορίτσι. Τέλος, τὸν περασμένο μῆνα ἐγεννήθησαν πεντάδυμα εἰς τὴν Ἀφρικήν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τέσσαρα ἀγόρια, καὶ πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν τὰ πεντάδυμα τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τρία ἀγόρια καὶ τὰ δύο κορίτσια. Ἐγεννήθησαν, ὅμως, πρόωρα καὶ ἀπέθαναν τὰ δύο ἀγόρια, ἐνῷ κινδυνεύουν ἀκόμη τὰ τρία κοριτσάκια.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνον τρίδυμα ἔχουν γεννηθῆ κατ' ἐπανάληψιν, ἀλλά, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, μόνον τὰ τρίδυμα ἑνὸς ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἔχουν ἐπιζήσει καὶ ἔχουν μεγαλώσει ὑγιῆ καὶ ρωμαλέα.

□

ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΝ: Ἕνας μικρὸς («σπόρος», ὅπως ἀποκαλοῦνται τὰ «τρομερὰ παιδιά», βλέπει στὴν πλατεῖα μιὰ μητέρα εἰς ἐκδήλως ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν καὶ τὴν ἐρωτᾶ:

— Γιατὶ εἶσαι ἔτσι χοντρὴ στὴν κοιλιά;

— Γιατὶ ἔχω μέσα ἕνα παιδάκι.

— Καὶ γιατὶ τὸ κατάπιες;

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Τὸ μυστήριον τῆς περιστροφῆς τῆς Ἀφροδίτης

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες χρησιμοποιήσαντες τὸ νέον ραδιοτηλεσκόπιον τῶν 300 μέτρων εἰς Ἀρεσίμπο τοῦ Πουέρτο Ρίκο ἀπεκάλυψαν πολλὰ μυστήρια διὰ τὸν πλανήτην Ἀφροδίτη μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐκπληκτικὸν γεγονὸς διατὶ περιστρέφεται μὲ τὴν φορὰν τῶν δεικτῶν τοῦ ὡρολογίου.

Αἰωνίως κεκαλυμμένη ἀπὸ πυκνὸν νεφέλωμα ἡ Ἀφροδίτη ἦτο μέγα ἐρωτηματικὸν διὰ τοὺς ἀστρονόμους οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ μάθουν τὴν ταχύτητα καί τὴν κατεύθυνσιν τῆς περιστροφῆς της καὶ τὸν προσανατολισμόν τοῦ ἄξονός της.

Τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν μὲ τὸ νέον τηλεσκόπιον, τὸ μεγαλύτερον τηλεσκόπιον τοῦ κόσμου ἀντανακλαστικοῦ τύπου, ἔδειξαν ὅτι ἡ ταχύτης τῆς περιστροφῆς τῆς Ἀφροδίτης εἶναι χαμηλὴ καὶ χρειάζονται 247 γῆϊναι ἡμέραι νὰ συμπληρώσῃ ἕνα κύκλον. Ὁ ἄξων της εἶναι ἐντὸς 6 ἰμοιρῶν τῆς κατακορύφου ὡς πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιᾶς της πέριξ τοῦ ἡλίου.

Καθὼς βλέπεται ἡ κατεύθυνσις τῆς περιστροφῆς της ὑπεράνω τοῦ βορείου πόλου της εἶναι πρὸς τὴν φορὰν τῶν δεικτῶν τοῦ ὡρολογίου. Τοῦτο εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς περιστροφῆς ὅλων τῶν ἀστέρων τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος ἐκτὸς τεσσάρων ἰσηλιῶν, τοῦ Διός, μιᾶς τοῦ Κρόνου καὶ μιᾶς τοῦ Ποσειδῶνος.

Δίδεται τώρα ἡ ἐξήγησις ὅτι πιθανὸν ἡ ἀρχικὴ περιστροφὴ νὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν φορὰν τῶν δεικτῶν ἀλλὰ βαθμιαίως ἐπεβραδύνθη λόγω τῆς ἕλξεως τοῦ ἡλίου. Ἐν συνεχεία διόγκωσις ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλανήτου ὀφειλομένη εἰς ἀναταραχὴν τῆς ἐπιφανείας του ἐπανέφερε τὴν περιδίνησιν τῆς Ἀφροδίτης μέσω τῆς ἕλξεως τοῦ ἡλίου ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν κατὰ τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν.

Νέον φάρμακον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐγκαυμάτων

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ἀρχίατρος Λίντμπεργκ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου ἐρευνῶν Φόρτ Σὰμ Χιοῦστον τοῦ Τέξας παρεσκεύασεν ἀλοιφὴν περιέχουσαν φάρμακον τῆς κατηγορίας τῶν σουλφαμιδῶν εἰς διάλυσιν ὕδατος διὰ τὴν θεραπείαν 97 ἀσθενῶν ἀπὸ ἐγκαύματα καλύπτοντα τὰ 30—60 ἑκατοστὰ τοῦ σώματός των. Ἡ θνησιμότης εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς, μὲ τὴν συνήθη θεραπείαν, ἀνέρχεται εἰς 60 τοῖς 100. Μὲ τὴν νέαν θεραπείαν κατῆλθεν εἰς 18.

Ἡ ἐπάλειψις γίνεται ἀφοῦ καθαρισθῆ ἐντελῶς ἡ περιοχὴ τοῦ ἐγκαύματος, μὲ τὰ χέρια ποὺ καλύπτονται ὅμως μὲ ἀποστειρωμένα γάντια.

Τὰ πλεῖστα τῶν θυμάτων τῶν σοβαρῶν ἐγκαυμάτων ἀποθνήσκουν εἴτε ἀπὸ σὸκ ἢ ἀπὸ μολύνσεις. Βελτιώσεις τῶν θεραπευτικῶν μεθόδων, ἐμείωσαν τὴν θνησιμότητα ἀπὸ σὸκ ἀλλὰ ὄχι τὸν κίνδυνον τῶν μολύνσεων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ θνησιμότης νὰ παραμείνῃ σταθερὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μολονότι ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀσθενῶν ἐπέζη ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

Τὸ νέον φάρμακον δὲν μειώνει τὴν θνησιμότητα εἰς περιπτώσεις ἄνω τοῦ 60 τοῖς 100. Συνήθως ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει ὅταν πλέον τοῦ 60 τοῖς 100 τοῦ σώματός του ἔχει ἐγκαύματα.

Οἱ Ρῶσσοι ἱδρύουν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀφρικήν

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Νέα ἀναταραχὴ σημειοῦται εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀφρικῆς κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀφρικανῶν Ὀρθοδόξων διὰ τῆς ἱδρύσεως Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὠνομάσθη «Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος». Εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν προέβη τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ρωσικῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἀμερικῆς. Πιστεύεται ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ συνεργασθῆ μὲ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἀφρικανῶν Ὀρθοδόξων, δεδομένου ὅτι τὴν ὀργάνωσιν τῶν προσερχομένων εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν Ἀφρικανῶν ἔχει ἀναλάβει ἡ ἀλεξανδρινὴ Μητρόπολις Εἰρηνουπόλεως Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἰδία Μητρόπολις, εἰς εἰδικὸν δελτίον, τονίζει τὴν ἀνάγκην ὅπως τῆς παρασχεθοῦν ἐπιχορηγήσεις, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς, διότι πολλαὶ ἐλληνικαὶ παροικίαι στεροῦνται ἱερέων.

Δορυφόρος ἐπλήγη μὲ «ἀκτῖνα λάζερ»

ΠΑΡΙΣΙ. Γάλλοι ἐπιστήμονες κατώρθωσαν νὰ «χτυπήσουν» τρεῖς φορὰς ἕνα ἀμερικανικὸ δορυφόρο μὲ μιὰν ἀκτῖνα φωτὸς «Λάζερ».

Τεραστία ἡ δυσκολία τοῦ ἐγχειρήματος, ποὺ ἔγινε στὶς 24 Ἰανουαρίου 1965. Γιατὶ ἐσημάδεψαν τὸν «Ἐξπλόρερ—22», ὁ ὁποῖος περιστρέφεται μὲ ταχύτητα 20.000 χιλιομέτρων τὴν ὥρα, ἀπὸ ἀπόστασιν 1.500 χιλιομέτρων.

Ἐλέχθη χαρακτηριστικά: «Εἶναι σὰν νὰ σημαδεύης— καὶ νὰ πετυχαίνῃς— ἀπὸ ἀπόστασι πέντε χιλιομέτρων τὸ μάτι μιᾶς μυίγας,, ποὺ πετάει μὲ ταχύτητα 100 χλμ. τὴν ὥρα».

ΤΡΙΑ ΕΚΑΤ. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΠΑΡΗΧΘΗΣΑΝ ΤΟ ΕΤΟΣ 1964 ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΒΟΝΝΗ. Ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἔφθασε κατὰ τὸ ἔτος 1964 εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν παραγωγῆς τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων αὐτοκινήτων. Ἡ αὔξησις αὐτή, ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους, εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν. Ἀκόμη μεγαλυτέρα ἦτο ἐξ ἄλλου ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν: Κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἀνήρχετο εἰς 1,33 ἑκατομμύρια καὶ τὸ 1964 ἔφθασεν εἰς 1,5 ἑκατομμύρια, αὐτοκίνητα.

Εἰς μνήμην

Εἰς μνήμην Βασιλικῆς Ρέλλα τὰ παιδιά της κατέθεσαν 1.500 δρχ. ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων τῆς γενετείας των Στεμνίτσης.

Εἰς μνήμην Θεοφάνους Ἀντωνοπούλου, ἀντιπροέδρου τῆς Ἀναπλαστικῆς Σχολῆς Θηλέων, αἱ Κατηχήτριαι τῆς Α. Σ. Θ. κατέθεσαν δρχ. 550 ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΗΝ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΝ

Τρία ἑκ. ἀντίτυπα βιβλίων ἡμερησίως

Τοῦ Σοβ. συγγραφέως Π. ΚΑΡΕΛ'Ν

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Τελευταῖα ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Κριστόφορος Λόγκ εἶπε εἰρωνικά: «Κύριοι, τὸ βιβλίο εἶναι καταδικασμένο. Ἡ ἀνάγνωση καθίσταται ἀσχολία μὴ δημοφιλής. Σὲ λίγο θὰ διαβάζουν μόνον οἱ πλούσιες νέες κοραϊδίες, ὅπως μαθαίνουν νὰ ράβουν ἢ νὰ παίζουν ἄρπαν». Πρόκειται, φυσικά, γιὰ ἀστεῖο. Σ' αὐτὸ ὅμως ὑπάρχει καὶ δόση ἀλήθειας, γιὰ τὴν ὁποία μιλοῦν στὴ Δύση πολλοὶ προοδευτικοὶ συγγραφεῖς. Γιὰ τοὺς σοβιετικοὺς ἀναγνῶστες δὲν ὑπάρχει τέτοιο πρόβλημα.

Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς στὸ βιβλίο εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες κατακτήσεις τῆς ἐπολιτιστικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν ΕΣΣΔ. Αὐτὸ γίνεται αἰσθητὸ σ' ὅσους ἔρχονται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, καί, φυσικά, σ' ὅσους πάνε ἀπὸ τὴ Μόσχα στὶς χῶρες τῆς Δύσης. Κατὰ γενικὴ ὁμολογία τῶν δυτικῶν συγγραφέων, τὸ κοινὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης διαβάζει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χώρα. Τὰ ἀμερόληπτα στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς λένε, ὅτι σὲ κάθε κάτοικο ἀντιστοιχοῦν ἕξη βιβλία τὸ χρόνο, δηλαδὴ ἀριθμὸς—ρεκόρ. Κάθε μέρα ἐκδίδονται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση πάνω ἀπὸ τρία ἑκατομμύρια ἀντίτυπα βιβλίων.

Κάποτε διάβασα στὴ «Σάτερνταῖ Ρεβιοῦ» τῆς Νέας Ὑόρκης σχόλιο τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέα Γκέρμπερτ Κάμπλυ: «Ὅταν σ' ἕναν ἀπὸ μᾶς, συγγραφέα μερικῶν μυθιστορημάτων,—ἔγραφε ὁ Κάμπλυ,— πρότειναν νὰ γράψῃ ἀκόμα ἕνα βιβλίο, αὐτὸς εἶπε: «Τί, μὲ θεωρεῖτε τρελλό;».

Ἕνας μεγάλος ἐκδότης ἀποκάλεσε τὴ λογοτεχνία «νεκρὸ φορτίο» στὴν ἀγορά.

Θυμήθηκα τὰ λόγια αὐτὰ ὅταν ἐπέστρεφα στὴν πόλη Κρασνογοντὰρ μαζὶ μὲ τὸ Ρῶσσο συγγραφέα Γ. Φεντοσέεφ. Τὸ μυθιστόρημά του «Ὁ θάνατος θὰ μὲ περιμένει» σχετικὰ μὲ τοὺς γεωδέτες τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἐξεδόθη τελευταία στὴ «Ρομάν—γκαζέτα» σὲ 1.200.000 ἀντίτυπα. Τὸ βιβλίο ἐξαντλήθηκε ἀμέσως. Ἡ «Ρομάν—γκαζέτα» ἔχει 1 ἑκατ. συνδρομητές. Ὕστερα ἀπὸ δυὸ μῆνες τὸ βιβλίο αὐτὸ βγῆκε σὲ 200.000 ἀντίτυπα ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο τῆς νεολαίας. Καὶ τὸ τιράζ αὐτὸ γρήγορα ἐπίσης ἐξαντλήθηκε. Ὁ Φεντοσεεφ μοῦ εἶπε, ὅτι τὰ βιβλιοπωλεῖα ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ἐκδότες ἕνα ἑκατομμύριο ἀντίτυπα. Μήπως χρειάζεται νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό, μὲ τὸν ὁποῖο ἑτοιμάζει ὁ συγγραφέας αὐτὸς νέο βιβλίο; Ἂς σημειωθῆ, μὲ τὴν εὐκαιρία, ὅτι ὁ Γ. Φεντοσέεφ δὲν ἀνήκει στὴν πλειάδα τῶν διασημων σοβιετικῶν συγγραφέων...

Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι ἀνάμεσα στὸ σοβιετικὸ ἀναγνωστικὸ κοινό, δίπλα στὸ αὐξανόμενο τὰ τελευταῖα χρόνια ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ποίηση, αὐξάνει καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ σύγχρονον μυθιστόρημα. Οἱ βιβλιοπῶλες ποὺ καταλαβαίνουν τὴ ζήτηση τῶν λογοτεχνικῶν βιβλίων ἀπὸ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ, ζητοῦν διαρκῶς ἀπὸ τοὺς ἐκδότες ἐκτύπωση μυθιστορημάτων καὶ αὔξηση τοῦ τιράζ τους. Τὰ πολυσέλιδα βιβλία ἔχουν προτίμηση. Διαβάζονται καλλίτερα. "Οπως φαίνεται, ὁ διανοητικὰ ἀναπτυγμένος ἀναγνώστης ἀναζητεῖ σ' αὐτὰ βαθύτερη ἀποκάλυψη τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀνθρώπινων παθῶν.

Ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία τῆς στάσεως αὐτῆς τοῦ σοβιετικοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ ἀπέναντι στὸ βιβλίο; Ὁ κινηματογράφος, τὸ ραδιόφωνο καὶ ἡ τηλεόραση ἔχουν διαδοθεῖ στὴν ΕΣΣΔ ὄχι λιγώτερο ἀπὸ τὶς ἄλλες χῶρες. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ βιβλίο δὲν ἐκτοπίζεται ἐξ αἰτίας τους. Ὅπως φαίνεται ἐπιδροῦν ἐδῶ οἱ παραδόσεις τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ: ἡ λογοτεχνία ἀπὸ παλὰ δέσποζε στὴ σκέψη τῶν Ρώσσων.

Δεύτερο, παίζει ρόλο καὶ τὸ ἐπίπεδο τῆς κουλτούρας ποὺ ἀναπτύχθηκε σὲ μεγάλο βαθμὸ στὰ χρόνια τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας. Ὁ Ἠλία Ἐρεμπουργκ σωστὰ παρατήρησε σχετικὰ μ' αὐτό: «Τὸ βασικὸ στὴ σοβιετικὴ λογοτεχνία μας δὲν εἶναι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου βιβλίου, ἀλλὰ τὸ ὅτι δημιουργήσαμε δεκάδες ἑκατομμύρια ἐξοπνους καὶ εὐσυνείδητους ἀναγνῶστες».

Τρίτο, ἡ λογοτεχνία στὴν ΕΣΣΔ δὲν εἶναι «μπίζνες», ἀλλὰ μέσο πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ. Ὁ Ἴδιος Γ. Κάμπλυ στὶς σελίδες τοῦ «Σάτερνταῖ Ρεβιοῦ» λυπᾶται πολὺ που στὶς ΗΠΑ οἱ τύχες τοῦ βιβλίου κρίνονται ἀπὸ τοὺς ἐπιχειρηματίες. «Ὁ ἀνοικτὸς αὐτὸς προσανατολισμὸς στὴν ἀγορὰ καταναλώσεως —γράφει— μετατρέπει τοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους σὲ φάμπρικα φτηνῶν βιβλίων, ποὺ γράφονται ἀπὸ ἐπιπόλαιους λιβελλογράφους, οἱ ὁποῖοι δίνουν ὅ,τι τοὺς ἀρέσει». Στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἡ τύχη τοῦ βιβλίου καθορίζεται κυρίως ἀπὸ τοὺς συντάκτες — ἐπιμελητές, καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐπιχειρηματίες. Ἰδιωτικοὶ ἐκδοτικοὶ οἶκοι δὲν ὑπάρχουν στὴν ΕΣΣΔ,αὐτοὶ εἶναι στὰ χέρια εἴτε τοῦ κράτους, εἴτε τῶν κοινωνικῶν ὀργανώσεων. Τὸ βιβλίο δὲν ἀποτελεῖ καθόλου μέσο ἐμπορίου καὶ οἱ ἐμπορικοὶ ὑπολογισμοὶ δὲν παίζουν ἀποφασιστικὸ ρόλο. Κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ αἰσθητικοῦ γούστου τοῦ λαοῦ, τὸ ἀγέβασμα τῆς μόρφωσης καὶ τῆς κουλτούρας μὲ τὴν πλατειὰ ἔννοια τῆς λέξεως. Φυσικά, καὶ στὴ σοβιετικὴ ἀγορὰ τοῦ βιβλίου ὑπάρχουν καὶ μέτρια, μερικὲς φορὲς καὶ κακὰ βιβλία, ἐννοῶ ὅμως τὴ συνολικὴ εἰκόνα: ἀνάμεσα στὸ βιβλίο καὶ στὸν ἀναγνώστη δὲν ὑπάρχει περιθώριο γιὰ κέρδος. Αὐτὸ καὶ μόνο δίνει στὸ βιβλίο ἠθικὴ καθαρότητα καὶ πνευματικὴ ὑγεία.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ἄλλοι ἐνδιαφέροντες παράγοντες. "Οπως στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἀπαγορεύεται μὲ νόμο ἡ προπαγάνδα τοῦ πολέμου, ἔτσι καὶ στὰ βιβλία δὲν ἐπιτρέπεται περιεχόμενο ἀντιουμανιστικό, μυστικισμός, σέξ, ἀνηθικότητα σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της. Ἀνάμεσα στὸ συγγραφέα καὶ ἀναγνώστη ὑπάρχει πλήρη ἐμπιστοσύνη.

Ἔθεσα σκοπό μου νὰ παρακολουθήσω προσεκτικὰ ὅσους ἀνεβαίνουν στὸ συγγραφικὸ Ὄλυμπο. Ἀνάμεσα σὲ πολλοὺς βλέπω τὸν μπετατζῆ τοῦ σιδηροῦ ἠλεκτροσταθμοῦ στὸν ποταμὸ Ἐνισέϊ Ἀνατόλυ Γάμπρεφ, ὁ ὁποῖος γράφει τὸ ἕνα βιβλίο μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ τὸ ἕνα καλλίτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Στὶς ὄχθες τῆς Βαϊκάλης ζῆ ὁ βιρτουόζος κυνηγὸς σίμαρου Μιχαὴλ Ζιγζίτοφ, ἀπὸ τὴ Μπουρατία. Ὁ Ζιγζίτοφ τιμήθηκε μὲ λογοτεχνικὸ βραβεῖο στὴ Μπουρατία γιὰ τὶς πρωτότυπες νουβέλλες του ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς ταϊγκά. Φωτεινὰ λογοτεχνικὰ ἄστρα στὴ σοβιετικὴ κοινωνία ἔγιναν ἤδη ὁ γιατρὸς Β. Ἀξένοφ, ὁ ἀρχιτέκτων Ἀντρέϊ Βοζνεσένσκυ καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Πέντε χιλιάδες ἐπαγγελματίες συγγραφεῖς συγκέντρωσαν γύρω τους δεκάδες χιλιάδες ἀρχάριους λογοτέχνες, οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν καὶ κάνουν ζωηρὲς συζητήσεις σὲ πολυάριθμους λογοτεχνικοὺς συλλόγους ποὺ ὑπάρχουν σὲ λέσχες, βιβλιοθήκες, μέγαρα πολιτισμοῦ. Ὅλα αὐτὰ δημιουργοῦν ἀτμόσφαιρα ὑγιοῦς συναγωνισμοῦ ταλέντων καὶ μαζικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴ λογοτεχνία.

ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ Θ' ΑΣΦΑΛΙΣΘΟΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν αὐτοκινήτων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, τοῦτο θὰ ρυθμισθῆ νομοθετικῶς οὕτως ὥστε αἱ τυχὸν δημιουργούμεναι ἀστικαὶ εὐθύναι ἔναντι τρίτων συνεπείᾳ ἀτυχημάτων θ' ἀναλαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ νὰ μὴ ὑπόκεινται οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων εἰς προσωπικὰς εὐθύνας ἀποζημιώσεων.

Διὰ κατοχυρωθησομένου νομοσχεδίου τὸ κράτος θὰ ἀσφαλίσῃ ὅλα τὰ αὐτοκίνητα ἔναντι παντὸς κινδύνου.

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΠΥΓΜΑΧΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΘΑ ΛΑΒΗ ΩΣ ΑΜΟΙΒΗΝ ΠΟΣΟΝ 82.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ πρώην παγκόσμιος πρωταθλητὴς πυγμαχίας εἰς τὴν κατηγορίαν βαρέων βαρῶν Φλόϋδ Πάτερσον, πρόκειται νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν 82.500 δολλαρίων διὰ τὸν νικηφόρον ἀγῶνα του πρὸς τὸν Καναδοπυγμάχον Τζὼρτζ Τσουβάλο, διεξαχθέντα ἐνταῦθα, τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Ὁ ἡττηθεὶς Τσουβάλο θὰ ἀμειφθῆ διὰ ποσοῦ 50.000 δολλαρίων.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 47 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 35 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπανούτσου περὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ὅλοι οἱ μυαλωμένοι ἄνθρωποι θὰ παραδεχθοῦν καὶ θὰ ὁμολογήσουν, ὅτι ἡ παίδευσις, τὸ νὰ παιδεύῃ κανεὶς τὸν ἄλλον, εἶναι τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ ἀγαθά μας. «Οὐ ταύτ